

Ordre de Culte 23/01/2022
3r diumenge després d'Epifania

Preludi musical

Benvinguda i pregària

Himne 3 CG

Glòria a Vós, Déu i Senyor

Crida a la lloança: Salm 19

Himne: 21 CG

Que n'és de gloriós el vostre nom, Déu nostre

Lectures bíbliques:

Nehemies 8,1-10

1 Co 12,12-31

Himne: 74

Us preguem, Senyor, baixeu

Proclamació de la paraula

Lectura evangeli: Lluc 4,14-21

Interludi musical

Vida Comunitària:

Presentació de les ofrenes

(Interludi)

Anuncis

Himne: 52 CG

Senyor, sota la guia

Benedicció

Presidència: Francesc Melenchón
Proclamació: Samuel Fabra
Música: Esther Raduà
Lectures: Abel García
Diaques: Anna Plantada
Marta Huch
Butlletí: Rubén Pallàs

Església Protestant de Barcelona – Centre

Carrer dels Tallers, 26 – 08001 Barcelona – Tel. 93-318.97.98

Correu electrònic: elbutlletitallers@gmail.com - web: www.esglesiatallers.org

Compte bancari: Triodos Bank IBAN: ES42 1491 0001 2820 2713 0323

EL BUTLLETÍ

Església Protestant de Barcelona - Centre

Nº 1807 de 23 de gener de 2022

Respostes

Avui en dia la qüestió religiosa és debat entre el fanatisme i la banalitat. Quan sento converses sobre religió, el debat acaba en dues posicions antagòniques i a la vegada anàlogues. Perquè el debat sobre la religió sempre s'enfoca en dues qüestions claus a les quals no hi ha una resposta clara. ¿Existeix Déu? ¿hi ha vida després de la mort?

A aquestes dues preguntes les persones es posicionen en tres grups. Hi ha els qui afirmen que no hi ha Déu ni altra vida que la que hi ha a la terra perquè no hi ha cap prova de res. Em recorden al cosmonauta luri Gagarin quan en el seu viatge espacial a bord de la nau Vostok 1, suposadament, va afirmar que no havia vist a Déu. Va ser una afirmació més aviat política que científica, perquè era evident que no veuria a Déu. Si la va afirmar Gagarin o va ser Nikita Khrushov, no queda clar, era l'època de la guerra freda i qualsevol esdeveniment servia per a la propaganda de l'URSS. Aquest grup de pseudocientífics només creu en les evidències científiques. Tot el que no pot provar la ciència senzillament no existeix. Aquesta postura no s'ajusta a la ciència. La ciència no es posiciona sobre l'existència de Déu, el fet que no hi hagi proves de la seva existència no significa que no existeixi.

Hi ha la part contrària que s'aferra a la Bíblia com un llibre de ciència i interpreta la paraula de Déu com una veritat científica. Rebutja qualsevol evidència científica que pugui contradir qualsevol relat bíblic. És igual que s'hagi demostrat científicament qualsevol teoria, és igual que s'hagin aportat proves concloents sobre qualsevol qüestió. Es nega rotundament i enterren el debat. Qualsevol descobriment científic que contradiu un relat bíblic és interpretat com un atac a la seva fe.

Finalment, hi ha el tercer en discòrdia que senzillament el debat els queda lluny. Ni afirmen ni neguen. Per ells el fet de que hi hagi Déu no té cap transcendència. El fet que hi existeix Déu no suposa un canvi a la seva vida.

L'home és l'únic ésser que té consciència del temps, del passat, del present i d'un futur i que irremeiablement acabarà amb la mort. En aquest sentit, els animals viuen més feliços per no saber que ells també estan tocats per la mort. El

concepte de temps és el que provoca l'angoixa existencial perquè per molt que ens esforcem, no acabem d'entendre què és i on és el principi ni què és i on és el final. Davant d'aquestes conjectures, l'home busca respostes que donin sentit a aquesta vida i apaivaga el neguit. Hi ha diferents respostes a l'angoixa existencial.

Hi ha resposta dels ateus. Aquests basen la seva argumentació en la ciència. Sota el paraigua de la ciència neguen l'existència de Déu. Són arguments sòlids – no ho discuteixo- basats en la ciència, el raonament crític, el lliure pensament i no subjectes a dogmes de fe. Per tant, a falta d'evidències, segons els ateus, el nostre destí com persones és el de nàixer, créixer i morir. És un fatalisme esfereïdor i angoixant. El concepte de transcendència que tenim els humans ens impedeix imaginar el "no ser" i traspassa la lògica de la mort i del no-res.

Hi ha la resposta dels agnòstics. Aquests afirmen que l'existència de Déu és desconeguda i, per tant, és irrellevant. Dins de l'agnosticisme hi ha diverses variants, uns afirmen que no es té la certesa d'una realitat superior, altres afirmen que és impossible conèixer l'existència d'un déu, altres van més enllà i no creuen en l'existència d'un déu, però no tenen la pretensió de saber que no existeix cap déu. Per últim, hi ha els que afirmen que l'existència d'un déu, hauria de despertar molt poc interès, perquè la seva existència tindria molt poc impacte en els assumptes dels humans i, per tant, no cal dedicar temps ni esforços en saber si hi ha un déu. Els agnòstics ho vestiran amb paraules altisonants i arguments doctes, tanmateix, la seva opinió és irrellevant perquè no afirmen ni neguen res.

Tenim la resposta del cristianisme. El cristianisme ens parla d'un Déu que està en l'origen d'aquest univers, no sabem com és, no l'hem vist mai, però sabem que és amor. És un Déu que ens ha promès que hi ha una altra vida després de la mort. Tampoc sabem com serà ni l'hem experimentat mai, així i tot, creiem. Com diu la carta als hebreus 11,1:

Creure és posseir anticipadament allò que esperem, és conèixer realitats que no veiem.

No obstant això, reduir el cristianisme a l'afirmació que existeix un Déu i una vida més enllà de la mort és simplificar-lo d'una manera caricaturesca. El comportament de l'ésser humà ve determinat per la intuïció o prejudicis que ens ajuden a actuar en una situació de desconeixement, per la raó que ens permet actuar segons uns criteris de lògics i/o ètics i pels sentiments que determinen el nostre comportament per les emocions que tenim. Però hi ha un quart factor que és l'espiritualitat. L'espiritualitat té a veure amb la inspiració. La inspiració és una força interior que ens permet actuar per sobre la intuïció, la raó i els sentiments. El que ens ha d'inspirar és l'amor de Crist. L'amor de Crist és la inspiració del cristià. L'amor de Crist no té a veure amb un sentiment sinó amb una força i una voluntat. L'esperit és l'essència del cristià, perquè de l'esperit ve la voluntat de viure amb amor, goig, pau, paciència, benvolença, bondat, fidelitat, dolcesa i domini d'un mateix (Ga 5.22-23). I és amb aquest esperit que construirem el regne de Déu. Un regne de justícia, de perdó, de reconciliació i de pau.

A diferència dels sistemes polítics que intenten canviar les persones canviant la societat, Crist és la inspiració per un nou món fet de persones renovades.

En un món on el capitalisme ha tret la seva cara més cruel i ferotge, el socialisme s'ha diluït en un eslògan i el neoliberalisme reclama la desregulació a la màxima expressió per tal de poder fer els negocis més fàcils, més bruts i més injustos. En un món on els drets humans i laborals són trepitjats per la usura dels qui volen més i on impera l'ànsia de poder i de riquesa, hi ha una resposta inspiradora. L'amor de Crist que ens porta a construir un altre món.

I ara estimat lector, de les tres respostes, amb quina et quedes?

Rubén Pallàs

ANUNCIS I COMUNICACIONS

FAMÍLIA CRISTIANA

Tinguem presents a les nostres oracions els germans que tenen problemes de salut i a les persones que en tenen cura. Que el Senyor els acompanyi cap a una presta recuperació.

LA CISTELLA SOLIDÀRIA

Aquesta setmana també hem pogut comprar pel "Chiringuito". Margarina i llet. La propera setmana, no ho sabem, Déu proveirà, perquè tornem a estar molt escurats. Em sap greu repetir-me, però, us ho he d'explicar, perquè sé que és un projecte que com església anem portant a terme amb esforç per part de tots/es. Preguem al Senyor perquè beneeixi aquesta feinada que porten a terme el Wolfgang i els seus col·laboradors.

CANAL DE YOUTUBE

Podreu seguir el culte en directe a la pàgina de youtube a les 11.00

https://youtu.be/k_fvTYxopQI

AGENDA

Del 18 al 25 de gener hi haurà la celebració de La Setmana de Pregària per a la Unitat dels cristians, aquest any amb el lema “Hem vist la seva estrella a Orient, i hem vingut a adorar -lo” (Mateu 2, 2). Els actes (confirmats fins ara) en els que participem com a comunitat EPBC són:

- Dilluns 24 de gener, a les 19h, a la Catedral de Sant Feliu.